

дата съ лодка опасността става много голѣма, защото разяреното животно може лесно да превърне лодката и да разкъса хората.

Още въ началото на лова азъ съзрѣхъ въ водата на около 50 метра отъ насъ единъ хипопотамъ, гръмнахъ два пжти върху него, но предчувствахъ, че не съмъ го олучилъ въ мозъка. И наистина, животното се надигна леко и вмѣсто да потопи по-рано главата си, както правятъ хипопотамитѣ, когато сж смъртно ранени, то потопи най-напредъ тѣлото си.

При лова на хипопотами трѣбва да се чака 2—3 часа въ неизвестностъ, докато се узнае, дали сте убили или не преследваното животно.

Хипопотамтъ, върху който стреляхъ, не се появи вече надъ водата и ние не можахме да разберемъ, дали е умрѣлъ, или е успѣлъ да се спаси и избѣга.

Продължихме да плаваме изъ езерото и да диримъ други хипопотами. Ненадейно около насъ запрѣщѣха трѣстикитѣ и срѣдъ тѣхъ се яви единъ грамаденъ хипопотамъ. Тутакси край него съзрѣхме още 7—8 възрастни хипопотами и 2—3 малки. Малкитѣ съвсемъ не се уплашиха отъ насъ, а почнаха да ни разглеждатъ любопитно. Обаче голѣмитѣ се гурнаха въ водата и заплуваха разгнѣвени къмъ насъ. Едното отъ тѣзи чудовища се прближи съвсемъ близо до лодката. Гребцитѣ замръзнаха отъ страхъ, като видѣха неговата страшна глава.

„Огънь!“ извикахъ азъ и всички ловци отправихме куршумитѣ си къмъ страшния неприятелъ. Безъ шумъ мъртвото животно падна тежко на дъното на езерото.

Не следъ много и останалитѣ хипопотами ни наближиха. Гръмнахме върху тѣхъ и ранихме още единъ. Като предполагахъ, че и той е мъртавъ, заповѣдахъ на негритѣ да потърсятъ трупа му по дъното на езерото съ дългитѣ си лопати. И току що тѣ се готвѣха да сторятъ това единъ отъ дивацитѣ,